

IO 01113

Ճշմարիտ է թէ՛ կայսրը երկարօրէ՛  
խօսած է լոյս Սալկզդըրքի՛ հետ . բայ՛  
ոչ որ գիտէ ինչ որ բառած են : Այդ խօս  
նակցութիւնն ահա՛նշխար- Վրայ մը ին  
կար , եւ կարելի է ապահով ըլլա՛յ որ Սա  
լկզդըրքի , աշխարհա՛ն ամենէն դաշտնա  
սպահ մարդը , ոչ մէկ աղէկ օրադրուիտե  
րան մը բառած չէ այդ մասին : Իսկ Գիւր  
մանիդը կայսրը՝ ստորագրութիւն չունի  
զազանիքներն օրադրայ ներկայացուցչէ՛ն  
նշուրին իմանցնելու : Այլ դուռչափէ՛ք թի  
նէ՛ք կարգադրութիւնն սկստը է առկ տեսա  
մը լրարկներու . պատմութիւնայ :

Նոյն բանը չմեր կրնար բռնի ահն խօս  
սակցութիւնան մասին որ տաղան ունեցող  
է Հովոթիդի՛ն գլխակին պաշտգամին լրար  
վիլնէմը Բի . եւ Պ . Ուստանիկ՛ընի միւ  
ջեւ : Այդ խօսակցութիւնն , եթէ բառ  
չէ եղած , առնուող եղած է , որով  
հետեւ ճշաւարդայ ներկայութիւնն կր

# ՀԵՌԱԳԻՐԲ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԸ

ԴԷՍ ՈՒ ԴԻՆ

## ԿԱՐԵԻՌ

ቆ 0 ቆ ከ ን ሀ ቆ ከ

Իր ձայնը բոլոր քաղաքին ձայնն էր ,  
անոր վիշտերուն թարթման , ուրախու-  
թեանց մանրակից , զանգառող եւ լալա-  
լէի ձայն իւր բոլոր արեւելքի ձայներուն  
այլաւ — Աստուի այս աղուն Իզմիր չի  
պիտի կրնար կարծես դուրս թափել միշտ

արտադրատեսակը արամայելի կըլլայ իր ուղին դիմելու և, ապա համար կը պաշտօնէն Բա- րսիւնքին . հայ, քոյն, սաճիկ, եւրոպա- ցի, ձեռքէ ձեռք կը քաշէին զինքը, չղի- լով անոր ուսը, մեղմիւ, դրամ գնելով կամացուկ մը անոր ափին մէջ, եւ առա- ջարկելով երգ մը երգել իրենց իրերէ թէ ինչպիսիք մը կը ներկայացնէին աւ երբ երբը վերջանար, միշտ զմայլանք, անկեղծ երանապաշտութեամբ մը դրուատելով եր- գիւնը .

— Պատիւ, Քօթնաբլին .

Բօթնաբլին կ'երկէր . փողոցին մէջ մէկ գիծին վրայ երկու կողմէ չարժանա- լոց լուսաւոր կէտեր, որ կարծես փե- ղին ցոյցներն էին, հետեւն երկնայով իրա- բուն կը մօտենային, զիստը կը կարէին եւ այդ զգուշամբ լուսով փողոցը կ'երկարէր ամառի, թափուր, իր տուններուն յուսա- հատական միօրեանկութեամբ որ լալին, ուղղակի՛ք պատնէ՛հներու տալաւորութիւնը կ'ընէր վրաս եւ որոյց ետին ամպոյ՛ջ լա- նակ մը կ'երեւակայէի քուռի մէջ թաղ- ուած .

Մեր աղմուկէն, վառն գի մենք էինք Քօթնաբլին երկով տուող Հայնային մէջ, զիւնը ատեն իրենց անդրորութիւնը ին- ռով անձնոր տեսնելու տիպը փորձել կ'ըլլային, փեղկերը բացուելու պիտիւն մը կը լուսէր եւ եւ պահաւորելու կը պարտաւորուէի, անշնորհիկ դառնալու չարժանաց փափակով մը, պղտիկնայով լոյց կառքին անկիւնին մէջ, մինչդեռ Քօթնաբլին խոլին, յանգաւորաւորաց, ինքի նոր տուն մը կ'սկսէր Հռոմեոսի լեզուով զոր ատեն սք, ինձմէ՛ք զատ, կը հասկնար այս Հայնային մէջ . իր բանաս- տեղծական տաղանդը ի յայտ կ'աւելար, ճշ- մարիտ աշուղի մը պէս որ վաղրիկանէն, պարտաւորելու կը ներգնշուէ .

Եւ՛ այս ցուրտ գիշերէն, այս անմար- գի թաղէն ու զոյց պատուհաններէն ոչինչ պիտի գտնէի ներգնշուելու եւ ողորմալին բան մը պիտի ըլլար իմ ապուր կէտ, երբեք այս տեսակ հարկի մը տակ գտնուէի .

Բայց Քօթնաբլին իր արուեստին զա- ջալարով, այս ամէն ներգնշում մարդը տեսաւանքն առնելու չէր թերանայ . կ'ըր- դայէ որ իր տառնաւորը կը կաղար, յան- վերը իրապաւ չէին պաշտպանէր եւ ամառ- փափ պատաշարներուն ուղղուած հրապա- շեաները չարժանակ նոյն գիտնաւորութեան կ'սկսէին

Յիլիմա Պարտաբլին . Երբուն մէջ Մարգիս կամ Պարտա ա- զան յունական մարտերով մը կը հաղա- տանար, կը քաղցրանար, տեսակ մը կ'ըրկամիրաւութիւն, կէս գիշերին ու փո- ղացի մէջ, որով երբեք չէր հաստատարմ օրը թոստը եկեղեցւոյն խառնաւորանքու- թեանը, արուեստը կ'ընէրին հետ կը հաչ- տեցնէր .

Զմեղ չըջապատող ստուերներուն մէջ, վրանին ինչո՞ղ գիշերուան շաղին տակ, մեր մարմնի եկեղեցւոյ ուղղափառու- թեանը պաշտպանելու մարտիկ չէի . վրաս ծանորացող թմրութեան մէջ, այս քաղց- լալարը ծանր տեսակ մը շնչերի, օրորի թլլել ու հետ տալաւորութեանը կը ներ- գողմէր, մինչդեռ ընկերներս ընդհակառակն հետզհետէ կ'ողեւորուէին, յախառնակած անոր շնչերէն, կը մոտենային ծանր, ցուրտ, խորտուեթիւնը, զմեզ չըջապա- տող ստանձնութիւնը՝ անոր գտնաւորով կ'ընէին աղաղակուր ու փայլալիւի .

— Քօթնաբլինա . . .

Գ. Հայնայը հարկ ու աւախարակ գեանի վրայ շինուած թաղ մէ, որուն քաղաք- տակ փողոցները ուղիղ անկիւններով դի- րար կը կարեն, կը կարծեն, յայ՛ եւ յայ՛- եակ պարտաւորելով խափուելու չափ նը- մանոյ երկարի տուններու չարքն ու ե- րեսները զորս պարտեղ մը, ծառ մը լայն, չի գոր կենդանացնել . Ի դուր կտալե- րին կը շարժի, կը յառաջանայ, ամեն կողմ ամեն կողմէ մար ապուր, անոր- պատակ պահանջումները . անիւները կը թափային չարունակ .

— Ուրպիսնաններուն տանն առնէն ենք կրան ինձ .

— Ասի Պաթմալեանն եւս առնէն է, կ'ըսէ, միւսը Յակոբոս աղային .

Ատոնցմէ եւ ոչ մին կը տարբերի միտ- նելուն, այնպէս որ կէս գիշերին ի վեր յարմէ հետ թափառակուն կը շրջնէր, ե- րադէ մէջ քաղցող մարդու իրաւունք անշուր- ժութեան մէջ եւ մի եւ նոյն տանը առ- ջնա կը կարծեմ ինչպիսիք .

Ընկերներս կ'երկէն, կը դուրսանան, ինքնապատելով իմ ապա՛ք Պօթնաբլին լը- ջութիւնս զոր պարզապէս ծագրելի կը դառնան գիշերուան այս պահուն . օգի կա- ռաջարկէ մին . երկէ կ'ըսէ միւսը . դուք Պօթնայ մէջ չէ՛ք զբօսնար, կը հարցնէ երբորը .

Պօթնայ մէջ կ'ըրանուէր թէ ոչ լաւ մը եւ զիտեր, բայց հո՞ւ կ'ըզամ անդիմադ-

բելի փափաք մը մեկէն թօթախելու . այն իմայր ծանրութիւնը դըր, չե՛մ գիտեր ի՞նչու, զգեցած եմ այս գիշեր եւ իրենց- մէ թարձրածայն պատար . անհուն աննշ- մը կը դրուէ զիս .

Օգիւն աղեկցութեան տակ՝ փողոցի տունները կ'սկսին անդիւնուն երկրայ, չարժիլ, պարկ, արտաւանս պար դուր կը դառնան հիմա՛ք առանց անարեկելու, ալ զլիւլիւայր կը տեսնեմ ինչպիսիքս առանց զարմանքի, իմ ծայնա՛ք ընկերներու ծայ- նին կը խառնուի անհանգիստութիւն միայրի մը վերածելով անոնց երբը .

Յետոյ, ցոյց տալով քիչ մ'ալ իմ մայրաքաղաքային պայծառնորդութեան դեմա- ղանցութեան, Պօթնայ երբեք կ'երկեմ ի- ընց զորս կ'ունենային, ու Քօթնաբլին մեծ մեծ կը բանայ իր փափուկ աչքերը փափակով որ չ'երկեմ տուի եւ արտաւանս հանգիստանալ իրեն .

Պիւնկուան ցոյցը կը չարունակէ տե- ղալ անձրեւի պէս թրջելով դմեղ եւ յո- ղացալի պատմաւորներով խանգարելով մեր բերկրանքը .

Գ. Աստուան մօտ Հայնայը կը զիմայ վրա- նիս . բարեկենդանի սովորութեան համե- լման ծանօթներու թարեկաններու տու- ներ վերջապէս կը հաճին հիւրերկալել զմեզ, մեր Քօթնաբլինն հետ .

Տան տեսարք ու տիրուէ՛ք փաթով կը հարուին, կուգան աչքերին չիւրով, ծրար- տուն տակալն, կապերը փակու, նոյն գի- տելու համար երկրորդուն գեմըր եւ այս տարբերակ հիւրեր .

Գինի, գոնեայ, չարանցը կը հրաժ- ցենն իրենց պի մասնակցելով մեր անի- մատ ինքնալին եւ մեկնելու ժամուն արք մեղի ընկերանայով կ'առաւարացնեն մեր չըջուն խառնը .

— Հոս բարեկենդանի աշուղէն է, կ'ըսեն ինձ ամենքը միայրեան, արքարացնելով մեր գիշերային ուղեւորութիւնը .

Հնուցեանն աստատուող փողոցի լա- նակ մը կը դառնայ Հայնային մէջ, մինչդեռ աղաղակը կը խօսի եւ Քօթն- նաբլին կը վերափոխ նորակալ յունական երբը, իր դաշն ծայնով որ պատէ պատ, դուռէ դուռ կը կրկնուի կ'երկարածուի .

— Մար՛ կամ ա՛ռա . . .

Աստղերը տակաւ առ տակաւ բաց- ուղ երկնից կապողային վրայ կը տեղունին, անտեսանելի կ'ըլլան . մութը իր խառու- թիւնը կը կոտնայէ, կը մեղմանայ, տու- նեկուն գոնեայ կը ճշգրտին . փողոցնե- րուն մէջ մարդիկ երեսուն կ'ըլլեն որք ըզ- մեղ կը գիտեն հիացած . կտաքի՛ք քաղցին ուսուկիքը կը կրեն ու տեղ տեղ կաղերան լայնը կը մարի .

Ե. Վերջին տունն ուր դայինք, զէմ ել- լալը դուռ էի որո . կը նուիրեմ իրմիւր բարեկենդանի այս փողոցի հաստաւոր . գէթ մէկն էր որ քեզ կը նմանէր, ա՛յն- քան կը նմանէր .

Քեզմէ քեզ մը պակաս խոթուեթիւն զէմքին վրայ կը երեսուն նայէր . ժպիտ մը աւելի . . . բայց ո՛չ, յու ժպիտեղ աւելի քաղցը ժպիտ չի կայ . հասակը նուր, գիւրաթիւր հարուստ ու խելափ- կուրծքի մը բեանն տակ, քուկինով պէս . միայն թեքի պէս արտու՛մ չէր անի .

Տեսնելուս պէս մօտը դայի մտերմու- թեամբ . գին ներկայացնելու հարկ չիկայ լալի բարեկամս . սեղը, ժամանակը, մարդիկը կը չիւրթէի մարդն մէջ . ալջի- կը՝ երեսուն կը նայէր խնայալով, զուարճա- նալով արքած Պօթնաբլին համարձակու- թեանս վրայ .

Եւ խոտակցութիւնը կ'սկսի եւ անու- նոր տալով

— Ի՞նչպէս, հո՞ւ դո՛ւք ալ, 2Լը պատասխանէր . եւ կը յամուէի .

— Տեսնե՛ք Ե՛րբէ ի վեր .

Ալջիկը բարձրաճայն խնայել կը մա- րէր .

— Հոս, կը չարունակէի, Պօթնայ չէնք, բայց դուք միեւնոյն ծագրող եւ անողորմ էակն էք .

Այնքան կը խնայար որ ալ պիտի ճա- րէր .

Սենականի մէջ կ'ընտաններ, ձայնե- րը, քա՛ղաքները, բամակաց բաղնիքներ իրար կը խառնուէին .

— Զէք պատմութեան .

Այդ պահուն պատմութեան վերա- դարձ մը կ'ընէր միտքն . կը միշտ լուրջ լուրջ այն անձնայոց խառնադրամներս որով քանի տարբերակ հետեւեցայ քեզի, ճեղքի անմանօթ, ստուերի մը պէս ան- չաւել եւ վախճում . յետոյ տարակէ, զա- ջալիցող անկալի մը սպասել եւ միշտ խոտած գէմքի մը հանգիստէն ծանօթ- նայս, անդամն սիրով որ համար ինձի պիտի վերջաւորութիւն .

Եւ տեսնելով որ կը չարունակէր ծի- ծաղիլ վրաս, ձեռքը աւելցի լանկ . այն ատեն խնայող զարկերակ եւ ուղղակի գեղեցիկ բարձր հասակը, ուղանալով մը

արտաւանութեամբ մը հեռացող զիս .

— Մի՛ վ կարճեցիք զիս ծէ՛հէ՛հ .

Զ. Գ. Դուրսը լուսած էր . փողոցի փողոց մեր խառնը երկնայով կը պակսէր ընկեր- ներս իրենց ասն աշու . համեմունուն դանկն ներս կը սարկէին մէկիկ մէկիկ , խորքորուս որ էակներու պէս կ'անհետա- նային թաղով որ մնացողները չարունա- կին Բարեկենդանի .

Եւ կը չարունակէի քաղի անպէտ եւ անփոփ մը կողմ երկնայով ցողալի Քօ- րնաբլին իր ծայնովը կ'աշուարկէ ինձ անմանօթ աշխարհի մը մէջ զոր գիտելու թեմէն զգուշալ ուղեղ ի գուր կը ջանար պարտաւորել . եւ ապա վարկանի մէջ ամէն ինչ կը հասնէր կ'անհետանար չորս դիս, այս բարեկենդանի գիշերը, բարե- կանեկար, Հայնայը, եւ այս լուրջին խառնուող պատմութեան յիշատակը, հոս միմեկի պաւս գլխի ձգելով զիս Քօ- րնաբլին հետ առաւ. օտանս պայծառ լու- րին տակ փողոցին մէջ տեղը . բայց եր- գիչին թոյրը գիշերուան եղանակները կը ճնշէին միշտ աղանջիս, քնարի մը լիե- լիւրան պէս որ նուազածուէին զարկելու վերջը գեւ կը թրթոսն ամպով երե- կելով մարդը սպասող արձագանգին պէս .

Գ. ԶՕՀԻԱՊ

Պրանտական բարքերը հետեւին . տէ՛ Հայնայ լուրջ լուրջ սկսած էն . սակայն Պրանտականներու աղին, վե՛հ յոտորութիւններն մեզ անհաղիկ կը մտնէ Հայնայը կը ջանան խառնել ինչ որ Ֆրանսալիք կուրեն իրենցմէ հե- ուային . Հեռուեալ յօդուածն զոր վերջերս հրատարակեց թարգման թերթ մը՝ կը ներկայացնէր մեր ընթերցաններուն, զապալար մը տու- ր . համար թէ նայն իսկ Ֆրանսալիք զապալար, ի՞նչ կ'ընեն մասնակ կաղ մը բարքերու համար որք այնքան հրատարակէ կ'երեւին .

Այս յօդուածի բարքական կողմն այն է որ այդ գերն տոնանքներու փորձութիւն ունեցողները պիտի մը մը կ'ըզան . Պիտանքն ալ հիւանդութիւն կ'ըզան .

## ՏԱՐԺԱՆՈՒՆ

Ետտ մը անփոխ խօսքեր ըսուած են ամուսիններուն վրայ եւ շատ քիչ ճշմա- րիտ բան տարբարանելու վրայ .

Ռոմանովիք զրախանութիւնը զանոնք աղին ու եռանդուն ներկայացուց, զգա- րական դրողը փոխանցան միմեկին մը ըլլաւ զայն . ընտաղանները զայն ցան- կաւոր ցուցողին նոյնքան անհեղձու- թեանը, Դոմանովիք լուրջ զայն ուրիշ կերպով կը ներկայգրէ . դատաւարութեան մէջ տեսնուած տարբարուն երկ- գիւմ անձ մըն է .

Զկոյ միջակ կամ բարձր դատու փե- րաբերող գտն մը ուր ի յայտ չի գայ տարբարուն անարդարութիւնը . Եւ ար- արու, այնչափ զձու՛ է տարբարուն մը պարտանք որ անպատճառ խոճմանքը կը ստանային .

Կա՛յ աւելի ամօթալից վիճակ մը քան սիրային բնադրով լցուած մարդուն վի- ճակը . Ամեն ինքնապաւնէն կ'ընէ անիւր . Ամեն ծագրելի բան յանձն կ'առնէ . Կը տեսնէր որ իր ընտրած էակին ետեւէն կը վաղէ չուրի յամուութեամբ . անոր հոտած հանրակաղը կը մանէ, կ'իջնէ անիւր . կտաք մը կը լանէ, չղքուա . կամ չղքեկաղը կը նստի . Դանկուն առջեւ կը սպասէ .

Մայիլը կը չափէ անոր պատմահանու- րուն առջեւ, ուր կը յուսայ որ Նա իրեն կը սպասէ .

Իր արժանապատուութիւնն կը հրա- ժարի . դանդաղը կը չղքեղով, խառ- արու, դանդաղը կը չղքեղով, մանչուն կը բարձր- ուր . սպասարարներուն հետ իմեղ իսկ յանձն կ'առնէ . Իր կախող չղքներուն վրայ ամենին ապու՛ջ խօսքերը կը վիճին, զոխօսները կը միմեկէ որոնք հաղար ան- զամ լուսած են, եւ սիրտը փափուկ աստիճան գեղածեւ կեցուածքներ կառ- նէ . Զայն չուրի, բայց անձամ ան- հոս խաղեր կը մայայ . Դարկան ո եւ է ձկրէք դուրի է, բայց տարբարութիւն (acrostiche) եւ տաղեր կը յօրինէ . Ատե- նը անցած հին զգուրի պէս կը պարտի ու կը սիրայ . Երկնայէ, վիճակը կը լը- լայ . ընտաղաններ տարբարութիւնը զինքը կը ճնշէ . Աչքը անոր վրայէն չ'ըրկներ . Իր զորքուն կամ անտանական չարձ- ուածով Անոր կը հետեւի եւ զինք կը տարբարայնէ, երանքին ուսած, աչքն ողբալին ու հետախող .

Բան մը աչքին չերեւար . զարգայան- քէ ու մարդութիւն կը զրկուի, կընայ իր ընտանեաց անանկութեան պատճառ ըլլալ . Մերթ ամբոյն եւ մերթ արեւոր զուրկան եւս, մերթ արագալար եւ մերթ գիշերուան, մերթ լուստա ու մերթ չու, մարմինը ճգարին չարձաններով ցնցուած եւ հոգին գտող մասնաւորները դատարկ, արդի քաղաքային ամէնէն աւելի սկսող վիճակին մէջ կը յիշեն լճային ժամա- նակաց իր նախաձայն մարդակերպը եւ սիլքեական անտանութիւնը .

Յուսային այն է որ չեն ուղեւ ընդու- նիլ այսպիսի աստղութիւններ . փախնա- լով անհեղձութիւն ինտուիկէ արտաքին յուրումը, մեղքն անկար կը ծածկեն բա- ռերու . զիւր մը տակ որ շատ մը բուռած խօսքերէ ու յոյն տաղաչափութիւնն կաղ- մուած է .

Պէտք է գիտել որ հիմայ երկատարա- ները տարբարութիւն կ'ընեն ինտաղու- թեան ու նոյն իսկ արձակուրտութեան հա- մար .

\* \* \*

Եւ ամուսին, պիտի բեք . Ամու- սին յաճախ ամեն բան փորձած է կ'ընը պարտաւորութեան ճակարակ մէջ պահե- լու համար . Բայց, աւուրած ըլլալով այն պարկեշտ կոչուած վէպերն որք մու- լութիւնն զգայական ու չանկան զոյ- ներով կը ներկայացնեն կ'ընեն, երջանկու- թիւնը կարծած է զանկ այդ անփոխ պատ- մանկիւններ իրականացնելով . Ամուսինը մաքնէ կ'անցնէ պոռալ կանչի . բայց ար- զաբերը կան ինչպէս կը սպասէ որ փո- թորին անցնի, ինչպէս օդին նոյնպէս եւ կ'ընէ փոթորիկ . Գնանք կ'առնէ ինչ որ անհետաւորի է, մասնակով թէ յարեցու- մը կ'ընէր կը սպաննէ . Արարու, Տիկի- նը կը ծանծանայ . Տարբարուն ճակար- արուելով ուրիշ տեղ կ'ընէր ընտանեաց, ուսուստ եւայն զանկ . Բայց ուրիշ մը կուգայ ընդհուլ . Տուր լաւ է, տիկինը հիւրերկալ . Եւ ահա զգնացալը նորէն կը փորձուի .

\* \* \*

Եւ գէշը հոն է որ մարդն որչափ տ- լայ, կ'ընեն այնչափ աւելի քիչ կը դիմա- րէ . Զգուշար, զգուշ, ինչ որ շատ արա- մարական պիտի ըլլար . Սակայն կան մարդիկ որք կը զրեն թէ կ'ընը փափուկ նրբութիւն ունեցող էակ մըն է .

Մտերման կարեւորութեանց դձու- թիւնը վար չնմար կ'ընէ ետեւէն ինչպէս խաղատաղութիւնն . Անաւարկ տարիա- ծուն որ զործի վրայ է Յօժարակամ ծա- ալի եւ յանձնակատար վիճակը կը մրո- նէ . Ամուսինը կը փաղարէ, կը զովէ, կ'ընէր կը հանէ . եւ մեծ խնամով ներքին զին կը պահէ ինչ որ կ'ընայ հա- կաւակի ամենէն չնչին կարծեքներուն այդ անձին զոր կ'ուրէ կարելի եղածին չափ շուտ կողոպտել, անպատուել, ծաղ- րակ ընել . Իր ուղած զիւրը բռնելու հա- մար, ամեն խաղերալութիւն ի զործ կը զնէ .

Կա՛յ աւելի վատ բան քան տարիա- ծուին այս միջակցութիւնն ամուսնոյն հետ, յորում նախապարձակ կը կեղծէ ու կը պարճարի . Սակայն տակաւ առ տա- կաւ կ'ընէ կը յաղթէ, կը ծրարուէ եւ ա- նոր ուղեւ ներքանը կը համարէ . Անոր տղիւ, անհաղթելու չիւր մը վրայ աչքը անկող զինով մը դեր կը կատարէ .

Երբեք եւ կ'ընէ միջեւ սա տարբարու- թիւնը կայ որ այս վերջինը միշտ կը խա- ուի այն զգայական չըջապանութիւնն- ընէ որոնց տակ տարբարուն իր ցանկու- թիւնը կը ծածկէ . Որովհետեւ, ինչ որ ալ ըսեն, այդ զգայումը ուրիշ բան չէ բայց կ'ընէ նախապատրաստական անարդու- թիւն մը, շատ թափանցիկ .

Արարու, շատ քիչ կ'արժէ բարդա- պէս այն մարդն որ վերնամեջին չնչին զոսպարմ մը ստանալու համար, ուղղա- սիրութիւնն կը հետաւոր, սլուրուսին քը- մանաչքներուն կը հնազանդի, կը հան- դուրմէ այն . փոխ առ փոխ մերձեցմանց ու խառնալինաց, որոնցմէ կ'ախորժի իշա- կան անձուկ ուղեղն, իր համոզումներն կը չարձակի ամուսինը հրապարակու հա- մար, - եւ ամենք ըրած ատեն միտքը դը- րած է իր կ'ընէ յաղթանակին հետեւեալ օրն իսկ գրծել իր երգումներուն եւ իր կատարելագական վարձանց վերջ տալ .

\* \* \*

Միւրեւ արուեստը պարզապէս ստե- լու արուեստն է . Միայն դձու՛ հոգիները, խելիտակ հոգիներ անիւր կ'ախորժին, կ'ընեն արգարեւ . կը սիրէ խաղերութիւնն ու թատրոն . Եթէ ներքնային չ'հաւա- տար զգայման, անձնատուր կ'ըլլայ որով- հետեւ տարբարուն որ իրեն զարգա- կ'ընէ, այնպէս կը վաղար ինչպէս թատե- րակներ վրայ . Այդ մտերմութեան հրա- պիտին ծաղիկ տեղ իր շարժները կուտայ . Տարբարուն միշտ կ'ընէ կ'ընայ մըն է կ'ընէ անձնաճաճ մը . Ասպին պարտալին մէջ պէտք է ներքէ հիւանդին . Ինձ հա

մար չ'կայ աւելի անփոխ բան քան այդ մարդն որ իր խառնուածքէն կ'ընեն մը, որ գերի է իր միջին, եւ որ տնչանա- քէն ճնչուած մարդուն հոգի մը անի . Անչուա՛յ ապալայ հիւանդանոցութիւնը զեղ մը պիտի գտնէ այդ խեղճ

Փոքր ծրարների անխախտ կնիդուսուուն ամեն կատարման մեջ, իսկ մեծ ծրարը Պոսեն Մարգրիդյու կամ առին Տեռի կայարանայ մեկ բանդի կատարման մեջ միայն կնիդուսուուն: Իրի 1 և 2 կատարումներն ունին Ա. Բ. և Գ. կարգի կանոններ, իսկ կատարումներն ունին միայն Բ. Տ. Գ. կանոններ: